

наль вниманіе въ легкото му изученіе, ами
го пише само отъ едно щеніе, кое ще рѣче
че, писаніе—то му не е толкова мѣчно, кол-
ко—то дълговременно—то пригледваніе.

Като мя за интересува този предмѣтъ по
отъ рано, еще по силно подирь това, като
гледахъ не въ едно само училище да ся
плачатъ учители—тѣ, или на дѣца бащи—тѣ,
че нѣкой дѣца ходили въ училище—то по
нѣколко години доде ся научатъ да четѣтъ,
или опознаѣтъ буквы—тѣ и по слова—та имъ,
че дѣца—та быле не способны. Приличны
намѣкы твърде често ся слушѣтъ да ся го-
ворѣтъ отъ господа родители и учители.

Таково оплакваніе като нѣма основаніе на
справедливость—тѣ, ми бѣше много чудно:
какъ единъ человекъ не може да запомни
36 буквы, като Китайцы учатъ по нѣколко
хиляды и друго, какъ едно шесть годишно